

*Prof. dr Obren M. Pejić,
rođ. 23. IV 1912 god.
u Čičevcu kod Paraćina,
umro 26. IX 1962 god.*

— IN MEMORIAM —

Dr Obren Pejić potiče iz siromašne seljačke porodice iz Pomoravlja. Gimnaziju je završio u Paraćinu. Posle završene gimnazije prelazi u Indiju, pošto mu je otac tada postao železnički radnik, kako bi Pejiću omogućio školovanje. Iz Indije Obren Pejić pohađa Poljoprivredni fakultet u Zemunu na kome je diplomirao 1936. godine.

Još na studijama Obren Pejić se opredeljuje za mlekarsku granu, kojoj kasnije posvećuje ceo svoj život. Posle završetka studija proveo je jednogodišnju specijalizaciju u Škofjnoj Loki, a po završetku specijalizacije postaje asistent iz mlekarstva na Poljoprivrednom fakultetu u Zemunu. Kao mladi službenik svojim radom brzo se je istakao i bio zapažen kako od mlađih tako isto i od starijih kolega.

1941 godine kao rezervni oficir bio je mobilisan a zatim dospava u zarobljeništvo gde ostaje do 1945. godine. Ratna zbivanja, teški uslovi zarobljeničtva otvorili su kod Pejića nove političke i socijalne vidike i ulili uverenje u pobedu NOB-a. Za vreme zarobljeničtva Pejić pripada onoj grupi ljudi koji su usred zarobljeničkih logora bili izdvajani u posebne logore pod oznakom »Logor za jevreje i komuniste«. I pod takvim okolnostima Pejić je održao veliki broj stručnih i političkih predavanja sa ciljem pridobijanja što većeg broja patriotski raspoloženih ljudi za NOP. Ovakav rad Pejić je nastavio i posle kapitalucije fašističke Nemačke, kada je idući od logora do logora propagirao i obaveštavao neupućene zarobljenike da se što pre vrate u preporođenu domovinu.

1945. godine Obren Pejić se vraća u domovinu gde sa još većim entuzijazmom nastavlja prekinuti rad u oblasti mlekarstva kao predavač Poljoprivrednog fakulteta. Pre svega stvara materijalnu bazu na fakultetu, radi na nastavnim planovima i programima, organizuje naučno-istraživački rad, piše stručne knjige i udžbenike, radi na organizacionim i drugim pitanjima iz oblasti mlekarstva. Pored nastave iz mlekarstva, kao uže oblasti, Pejić se bavi i širom problematikom stočarstva, pa na Poljoprivrednom fakultetu uvodi i duže vreme drži nastavu iz ishrane domaćih životinja.

Radi usavršavanja u struci provodi dve godine u SSSR-u gde na katedri mlekarstva Timirjazevske akademije stiče stepen kandidata nauka. Upozna-

vanje s najnovijim dostignućima iz mlekarstva u SSSR-u uticalo je na još aktivnije zalaganje i rad Pejića. Kao rezultat takvog rada usledilo je i njegovo napredovanje u zvanje docenta, vanrednog profesora, a po sticanju doktorske nauka i redovnog profesora kao najvišeg zvanja na Univerzitetu.

Kao nastavnik profesor Pejić je postigao značajne rezultate zbog kojih je bio veoma cenjen i voljen od studenata a uvažavan od stručnjaka. Znajući da budućnost našeg mlekarstva zavisi u najvećoj meri od stručnjaka koji će raditi u mlekarama i naučno-istraživačkim laboratorijama, on je pored redovne nastave organizovao studentske stručne i naučno-istraživačke grupe u kojima su se mladi ljudi još za vreme studija dublje upoznavali s mlekarstvom. Organizovao je više jednogodišnjih kurseva za specijalizaciju u mlekarstvu kroz koje je prošao veliki broj stručnjaka koji danas rade u mlekarama.

Pored rada na nastavi i uzdizanju stručnog kadra kome poslu je posvetio najveći deo svoga rada, profesor Pejić je jedan od naših najpoznatijih naučnih radnika u oblasti mlekarstva. Objavio je veliki broj zapaženih naučnih radova a njegovo najveće dostignuće — doktorska disertacija, ostala je neobjavljena.

Kao redovni profesor Tehnološkog fakulteta u Novom sadu sa istim elanom i ljubavlju nastavio je rad na uzdizanju kadrova čemu je od uvek posećivao najveću pažnju.

26. IX 1962. godine smrt ga je, na putu za fakultet, zadržala da u svoj dnevnik upiše izvršenje dva zadatka: obavljanje zakazanih studentskih ispita i prijem nove dužnosti — prodekana Tehnološkog fakulteta.

Tržište i cijene

IZGLEDI TRŽIŠTA MLIJEKOM I MLJEČNIM PROIZVODIMA U ZAPADNOJ EVROPI

U jednom izvještaju evropske privredne komisije (ECE) i organizacije Ujedinjenih naroda za ishranu i poljoprivredu (FAO) pretresene su perspektive evropske, a poglavito zapadnoevropske poljoprivrede. Istraživanje obuhvaća najvažnije proizvode žitarica, šećer, svježe voće, meso, maslac, sireve i jaja. Ovi proizvodi sačinjavaju gotovo polovicu zapadnoevropskog agrarnog uvoza. U studiji se računa s time, da će se narednih godina proizvodnja osobito u industrijskim zemljama brže povećati nego potražnja. Ovaj razvoj pospješit će još više poboljšanje tehnike proizvodnje, agroprotekcionizam i s time u vezi subvencije koje se daju poljoprivredi. Po mišljenju stručnjaka i regionalno privredna integracija povećat će agrarnu proizvodnju. U pogledu tržišta maslacem i sirom izvještaj konstatira da će biti preobilje mlijeka i maslaca.

U pogledu buduće perspektive tržišta maslacem u ECE studiji, koja bazira na studiji FAO-a, zastupa se mišljenje da će do godine 1970. ako se i nadalje nastave sadašnje tendencije proizvodnje i potrošnje maslaca, preostati samo dvije uvozne zemlje za maslac, naime Velika Britanija, a u vrlo skromnom opsegu Italija.

Nesklad između proizvodnje i potrošnje u zemljama EZT (evropskog zajedničkog tržišta) bit će najveći, jer će proizvodnja mlijeka god. 1970. biti